

(המשך מעמוד 16)

או בת 50, אבל אני אמרתי לחבר שהיה איתי, שזאת שיושבת שם תהיה אשתי. וככה זה היה. זה לקח בדיק שבוטעיים. כשאני חושב על זה הימים, זה מסוג הריצות האלה שאתה רץ בלי לחשוב, זו היתה ריצת-אמון. הרי יכולתי להכות בלי בית-מישפט מחוץ ובלוי בג'ץ, יכולתי לי- חכות חודש. מה היה קורה לי? אבל לא. אני הייתי נחרץ בדעתי להילחם בכל ה' עולם ולשאת אותה לאשה. הגנה מצאתי את עצמי יושב לפני שלושה שופטים הנמצאים בעננים. זו היתה הפעם הרא- שונה בימי חי' שהייתי בבית המישפט. מה אני לך? מצב מבין למדי.

במויחד כשכח הארץ היתה שותפה להגינה.
כן. רק אחרי כמה שנים חשבתי: בשר ביל מה זה היה טוב, מה הייתי צריך את זה. למה לא חזיתי חודש? אין לזה הס' בר. אני זוכר שהלכתי לתוסיה-כהן ממש ביאוש אמרתי לו: מחר כהן זוסמן ובן פורת פוסקים בעניין. הרגשתי ממש כמו אל-קפונה. נפגשתי איתו בשבת. הוא אמר לי: תשמע יהורם, אתה לוקח את המנתה הכי-גדולה בארץ בשביל לפוצץ חצ'קון. צא מזה, חכה חודש. הוא לא היה

כש"יק בואם התאבד, חשבתי לעצמי שכשהנן אדם מפס בסולם שכולו בנוי על בלימה, והוא נתון לחסדיה ולשיפומה הבלעדי של ילדה קטנה זה עושה דע על הנשמה

צריך אפילו להסתכל בתק בשביל לי- הבין שהמיקרה אבוד. אבל אני אמרתי לו: לא. אני לא אחכה. והם לא אישרו. מה פיתאום שיאשרו? הם לא רצו ליצור תקדים. יכול להיות גם מפני שאני בן אדם ידוע. היה מישפט, והיו צלמים, ר' היתה עיתונות, והיה שמח.

איך התמודדת עם דעת הקהל?
זה היה נורא.
היית צריך להסביר את עצ- מך?
לא. לא הסברתי לאף אחד. אני מכיר את עצמי כאדם שקט, המכבד, כך נדמה לי, את הבריות. ואם אני זרקתי אבנים על הצלמים, כנראה משהו הוציא אותי מהכלים באופן מוחלט.
איך זה קרה?
היה צלם אחד שרץ לפני כל צעד. הוא עשה ציץ במצלמה וכל ציץ כזה עשה לי ציץ בלב. היתה או המלה רבה, היו המון תלמידות בית-ספר שקיב- לו חושש ביום ההוא לכבוד המישפט, ר' הייתי במבוכה. השופטים החליטו לא לאפר שר לנו להתחנן. ואני, המום והרוס, את מי אני רואה מול הפרצוף? את ההוא עם הציץ!

בכל העיתונים פרסמו צילומים אך אני עומד במיגרש-הרוסים וזורק אבנים. מה אני לך, כנראה ששתגעתי.
הבדל הגילים בינך ובין אורי נה — 20 שנה — לא מפריע?
לא. בכלל לא. זה אינדוידואלי. זה אני וזה היא, ארי-אפסר להקיש על זוגות אחרים. כל אחד הוא עולם בפני עצמו. אני חושב שאפסר לומר שבפער כזה של גילים ניתן לוותר יותר. ואנשים יותר. **לוותר למי? אתה לה, או היא לך?**
כמו שאני מוותר מפני שאני מבוגר יותר, כך גם להיפך.
לא תמנע מה שמעניין אשה בת 22 מעניין גבר בן 42. זה לא מפריע?
הנתון הבסיסי צריך להיות, שאתה רר צה להיות בחברת בת-זוגך. מפה ואילך הדברים קלים. אם רוצים להיות ביחד.

מלכת הפלאאפלים

כך קוראים עמיתיה לעדנה פאר - והכוונה היא לפלאפלים של גנדלים

רשות הדיבור לעובדי "גלי- צה" 7:
כולנו מודים שאין כלפיה טענות במי שור המיקצועני. את מה שהיא עושה היא עושה טוב. או שתמשוך לשדר את התוכי- נית שלה ותניח לנו. על סמך ההיכרות איתה העבודה הי- משותפת במשך שנה כעובדת זמנית בי- גל"ץ, ואחר-כך כעובדת מילואים בתחנה, אין לה אף אחת מן התכונות המתאימה לעבודת צוות. בתפקיד הזה יש צורך ב- כישרים בניהול, ביחסי-אנוש, ובניסיון שיקיף את כל תחומי התוכניות — מוסי- קה, תרבות, אומר, בידור, הסברה, דראמה, תיעוד ועריכה. היא התנסתה בסוג מסוים מאוד של תוכניות. ראיון דוקומנטרי במר- בן הצר של המילה, ואת זה היא עשתה יפה מאוד. היא תמיד עבדה כסולנית. אף פעם לא עבדה עם צוות גדול. אבל בין זה ובין לשלוט על תחנה המרחק גדול.

כל מי שעבד איתה ביקש להפסיק את העבודה איתה, אמר שהיא בלתי-נסבלת ויצא מן החוויה המשותפת הזו מאוכזב, בלתי-מרוצה ונרעש. יש לה גיגונים של פרימדונה. היא תמיד שמרה על מרחק. היתה יהירה ומת- נשאת. היא רדתה בחיילים-טכנאים ובי- חיילות שעבדו איתה. כולם נשברו וביקשו שלא לעבוד איתה עוד.

"הצליחה לפתות את רפול"

ב תקופה הכי נוראה של רפול, כשכולם צחקו עליו עם איטוף התר- מילים ואמרו שהוא מטומטם, היא התייצבה אצלו עם העיניים הכחולות שלה, והצ- ליחה איכשהו לפתות אותו. יש לה כישרון בלראיין אנשים. יש לה קסם אישי רב. את זה אי-אפשר לקחת ממנה. היא חדרה לליבו, ופתאום היו סיפורים אחרים על רפול. היא עשתה פיתאום תוכניות ציור- ניות, והראתה כמה הוא מקסים ואנושי. בעיקבות התוכנית הזו הם התיידדו. ועם רפול קשה להתיידד. הם היו מסתובב- בים הרבה ביחד. פעם, כשהיתה צריכה

"היא לא תהיה כאן מנהלת. אנו נלך עם זה עד הסוף. לא נשתף איתה פעולה. לא נגיב לבקשותיה ופגיו- תיה, לא נישב איתה, לא נשב בישיבות, ולא נקיים עימה כל מגע עד שתישבר."
עובדי גלי צה"ל בפאניקה. הם עוד לא התאוששו מן המכה שהונחתה עליהם כש- מונה קציני-בורק לחחנה, וכעת נפלה עלי- הם צרה חדשה: מפקדת-חנה חדש, רון ברישי, במדים ובדרגת אלוף-מישנה, ר' מנהלת-תוכניות, עדנה פאר. את הגלולה הראשונה הם מוכנים עוד איכשהו לבלוע. רון ברישי, מי שהיה הכתב הצבאי של הטלוויזיה, מקובל עליהם, גם אם לא בי- מדים, אולם את מינוייה של עדנה פאר, שתפקידה הוגדר מחדש מ-סגן מפקד הי- תחנה" ל-מנהלת התוכניות, אין הם מוכנים לקבל. הם יוצאים נגדה למליחמת חורמה.

לכל עובדי התחנה, ארבעים במיספר, טענות חמורות כלפיה. לאיש אין דבר לספר בשיבחה. כיצד הצליחה השדרנית לשעבר ועורכת תוכניות בקול ישראל, שהייתה גם בעלת תוכנית אישית בגלי צה"ל בשם אוזן קשבת — כיצד היא הצליחה להשיג עצמה בצורה כלייך מוחלטת על כולם? האם זהו מסע לינץ' הנובע מתוך קינאה, שיקולים ואינטרסים פוליטיים ואישיים, או שהיא באמת, מיפי- לצת", כפי שטוענים שם כולם? במה היא גרועה מכל אחד אחר שמונה מטעם? ומה הקשר בין תכונותיו של אדם, אפילו הוא בלתי-נסבל לחלוטין, ליכולתו לנהל ולכפות עובדים למרותו?

"אין לה כישורים"

ל ופי עוזרר היה היחיד שהסכים לי- עמוד מאחורי דבריו, בציון שמו. כל היתר, בלי יוצא מן הכלל, סירבו ששמים יצויין בכתבה. האם זו פחדנות, או שזהו עוד אחד מסמיניו של השילטון החדש? האם חוששים האנשים להתבטא בקול רם ובצורה חופשית? העובדה שהם אנונימיים נתנה להם אפי- שרות לפיתחון פה.

באים אחד לקראת השני בכל השטחים ובכל העניינים. אם לא רוצים להיות ביחד, או לא יעזור שום דבר. אני מכיר כמה זוגות באותו גיל, ששום דבר לא מסתדר להם.

בשנים האחרונות עברת שר נוי דראפטי בהופעתך החיצונית. הורדת במושקף, שינית את סיני נון הלבוש שלך, אתה נראה הרבה יותר צעיר מאשר לפני חמש שנים. האם זה מפני שאתה נשוי לאשה צעירה?

אולי זאת שאלה של אופי. קראתי את זה בספרי אסטרולוגיה בגרוש. כתוב שם, שהגדלים מגיעים לכל דבר באיחור ומסג- לים לעצמם כל מה שנועשה בסביבתם צעד אחד אחר כך. זה הולם את מה שקורה לי. יכול להיות שזה שטויות, אבל זה מה שקורה לי.

את כל הארץ שטף הגל הזורק, או אני תמיד הייתי באיחור, וגם אז עד גבול מסויים. יש הרבה דברים שסביבתי הקרוי בה סיגלה ואני לא.
אתה מתכוון לסמים?
יש כל מיני אופנות, ואנשים משתפים פעולה כדי להיות חלק מהעולם הזה. אני לא שיתפתי פעולה. מצאתי את עצמי מחוץ לתמונה. מעין "אאוט סידר".
אתה מעדיף חברים שאינם שייכים לבוהמה?
בהחלט כן. אני לא מקבל שבשביל לשחק או לשיר צריך לעשות אלף-בית- גימל או להיות עבד לסמים.
ניסית פעם להשתמש ב- סמים?
אף לא פעם אחת בחיי.

היו לך הזדמנויות?
הזדמנויות רבות, מפני שזה די שכיה, זה בהישגיד, ולא מפריע לי בנושאים כאלה להיות מרובע. בכלל, להיות מרובע היום זה כבר לא יוצא-דופן. זה אוונגארד.
אתה מועמד לאחר התפקי- דים כמירטו של קוסטה גאבראס, שיעמק בכעיה הפלסטיונית. האם תקבל על עצמך את התפקיד, למי רות שמי שמכיר את התפקיד טר- ען כי ישראל לא תצא "יפה" כי סרט הזה?

בתוך עמי אני יושב. אני לא רוצה להיות שופר החוצה ולספר שאני לא בסדר, אני לא מזוכיסט. סרט עם בימאי ישראלי זה דבר אחר. אבל שיבוא בימאי זר, שלא גר בתוכנו ולא מכיר את הבעיה מקרוב, יציג אותנו כמאוד-מאוד לא צוד- קים — זה לא. אני לא אשתף פעולה בסרט שצועק החוצה כמה אני לא בסדר. צריך להיות או מופרע אי מזוכיסט כדי להשתתף בסרט כזה.

ביחס לבעיה הפלסטיונית אין לי תסבי- כים. אני ילד הארץ. נולדתי פה וזו ארצי ומולדתי. אני יודע, אני מוכן ואני רוצה מאוד בקיומו של עם אחר, כי היא חי פה, נולד פה, גר פה. אבל אני רוצה שיכבד אותי באתה מידה שאני מכבד אותו — זה הכל.
אני זוכר עצמי ילד בירושלים, אני זוכר את עי-כרעמי ומיס קרי ובית-איסקה וקולוניה. אני זוכר ערבים יוצאים ובאים אצלנו בבית, בבית-הכרם. יש יכולת של דריקים בשלום, אבל לא האחד על חשבון השני, ולא כשמדיינים לי שאני פה מיותר. אני רוצה מאוד להיות בשלום עם הפלס- טינים, לצידם ואיתם. להלך איתם את פיסת-האדמה הזאת. כי אין ברירה ואין דרך אחרת. הם יחיו פה, כי הם נמצאים פה מאות בשנים. לא אדרוש שיילכו לארצות-ערב, כי יש שם מרחבים. לאחד שיש לו חלקת-אדמה ועץ, אין צורך במר- חבים.

אתה אוהב את תפקידך כי "כביש ללא מוצא"?
פחדתי נורא מיקי יושע, כי לא היכרתי אותו. דרך-הדיבור, הסיגנון והצורה החיצו- נית זה דבר מטעה נורא. היום אני יודע שהוא בימאי שחודר לעומק.

כשחקן, מצאתי בימאי שאני חושב שאני יכול לעשות איתו דברים נפלאים. הוא מסוג המשווגעים לדבר.
הסרט האחרון שעשיתי היה אנטבה. מאז, במשך שש שנים, לא עשיתי אף סרט. מנחם גולן היה תעשיית הסרטים הישר- ראלית. כעת הוא בלוס-אנג'לס. הוא סיפק פה עבודה להמון אנשים. כשעזבו, לא נשארה תעשייה. רק משוגע כמו יקי יושע, שלא יודע איך ישלם את יום המחרת, עושה סרטים בארץ. כמה משוגעים כאלה יש? אלה שישנם, ראויים לכל העזרה.